

O nouă șansă

“Ai toată viața înaintea un școlar pe care niciodată nu trebuie să îl pierzi din ochi: tu însuși.”

(Nicolae Iorga)

.....un moto care odinioară împodobește prima pagină a caietelor unei liceence conștiincioase care își dorea un singur lucru: să învețe pentru sine, dar și pentru a învăța pe alții.

Anii au trecut, satisfacțiile s-au măsurat și încă se măsoară în perechi de ochi curioși care privesc spre cea de la catedră.

În fiecare an, perechi noi vin, în locul celor care își iau zborul. De data aceasta însă, în ochi am citit o altă lumină și o altă emoție. Poate și pentru că învățăceii erau total diferiți. Adulți... Oameni cu povești de viață care te lasă fără cuvinte. Oameni care nu au terminat studiile sau care nici nu au pășit vreodată pragul unei clase cu ghiozdanul în spate.

Cei mai mulți au venit singuri, considerând educația o șansă prin care pot schimba ceva în viața lor. Pe unii i-am convins noi, cei de la catedră că “Niciodată nu e prea târziu să înveți” și că toată viața trebuie să fim “școlari”, într-un fel sau altul.

Nu poți să nu constați cu bucurie că pentru ei timpul, oprit cândva, în anii copilăriei, și-a reluat cursul. Sunt dornici de a învăța cât mai multe și ambițioși. Li se citește în ochi bucuria, ori de câte ori sunt apreciați. Emoția celor care învață în fiecare zi câte o nouă buche, te copleșește. În sfârșit au reușit să își scrie numele. Cât sunt de mândri și câtă lumină e deodată în jurul lor!

Și noi suntem însă mândri, și noi am învățat ceva: “A doua șansă” e un program care are scopul de a-i ajuta pe cei ce își doresc în mod real o schimbare în bine a vieții lor. E un program plin de povești și plin de dorințe - dorințe ale unor oameni cărora școala le poate da... aripi.

Am pornit la începutul anului școlar gândindu-ne că le vom oferi o diplomă, că problemele cu care ei se confruntă – lipsa unui loc de muncă, dificultățile financiare, participarea redusă, în general la viața culturală, politică, profesională - se vor estompa, că le vom modifica viitorul, le vom asigura accesul la o calificare certificată. A învăța să scrie și să citească va fi, cu siguranță o modificare pe termen lung și radicală a viitorului lor.

Atât eu, cât și colegii mei am pășit cu teamă în clasă la primele ore. Oare cum o să reușim să le captăm atenția? Ce resurse și ce strategii didactice să folosim? Ne-am bazat pe inovație și diversificare, am folosit metode active, asigurând totodată un cadru tolerant și primitiv, ne-am dorit să punem cât mai mult în valoare resursa umană, am adaptat orarul la programul lor zilnic. Sigur că am întâlnit și obstacole, unii au renunțat, atrași fiind de mirajul plecărilor peste hotare sau nevoiți fiind să

traiful zilnic al familiei. Cei mai mulți însă au rămas, chiar dacă sunt nevoiți să se împartă între copii, școală și eventual, un loc ocazional de muncă.

Unde am ajuns astăzi? Am încheiat un proiect POSDRU – CORAL - care a inclus și acest program. A fost pentru toți – profesori, cursanți, copii care și-au însoțit părinții la ore - o provocare. Da! Și diplomele sunt importante...Dar, faptul că au reușit să descopere zilnic în ei resurse noi, că au câpătat încredere, că au fost încurajați pe parcursul orelor să folosească experiența de viață pe care au acumulat-o, va contribui la o schimbare.

Prof. Elena Ionela NANE

Școala Gimnazială Mihail Kogalniceanu, Tulcea